

ಅನುವಾದಿತ ಕರ್ತೆ

ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಭಯದಿಂದ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ. ಅವರು ಜೀಬನಿಂದ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟಿಗಳನ್ನು ತೇಗೆದು ಎಣಿಸಿ ಅವನ ಬಳಿ ಹೊಟ್ಟಿರು. ‘ತೇಕಾಂಡು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಅಮೃತ ಕೊಡು. ನಾನು ಅಬ್ಬಿಲ್ಲಾನ ನೋಡೊಂದು ಬರೀನಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಉಳಿದ ನೋಟಿಗಳನ್ನು ಜೊಬಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

‘ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನದ ನವಿನ ಜಿತ್ತುವಂದಿರದಲ್ಲಿ ಇದರುಕ್ಕಣಿ ಸಿನಿಮಾ ಇಷ್ಟುತ್ತೇದನೆಯ ದಿನ ಗೆಲುವಿನಿಂದ ಓದುತ್ತಿದೆ.’ ಎಂದು ಧ್ವನಿವರ್ಧಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ವಾಹನ ಸಂಭೂತಿದಿಂದ ಆ ರಸ್ತೆಯೋಳಗೆ ಬಂದಿತು. ಅವನು ಸೈಕಲ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಕ್ಕೆ ಸರಿದು, ಆ ವಾಹನಕ್ಕೆ ದಾರಿಬಿಟ್ಟನು. ‘ಬೈತಣಿಕ್ಕೆ ಮಾರು ಕಣ್ಣಿ, ಗಳಿಪನಿಗೆ ಬೇಲದಹಣ್ಣಿ’ ಕುಪುಂಬದೊಂದಿಗೆ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಿಸಲು ಇದರುಕ್ಕಣಿ. ಶ್ರೀತಿಯ ಪಾಂಡಿಚ್ಚೇರಿ ರಸಿಕ ಮಹಾಜನಗಳೇ ಇಂದೆ ಸಾವಿರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನ’ ಎಂಬ ಪ್ರಜಾರಾದ ದನಿ ಹೊಳಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಅವನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಮೃತ್ಯುಪದಿಂದ ಬ್ಯಾಯ ತೊಡಗಿದಳು. ‘ಆ ಆಸಾಮಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಿನಗೆಲ್ಲೋ ಹೋಯಿಸು ಬುದ್ದಿ? ಸೈಕಲ್‌ನ್ನಿಂದ ಬೇಡಾಂತ ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲೋನೋ? ಬಾಯಿಲ್ಲೇನು ಕಡುಬುಜಮ್ಮೆಗ್ಗೆಂಡಿದ್ದಾ?’ ಎಂದು ಶುರುಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬ್ಯಾಗಳನ್ನು ಅವಳು ನಿಲ್ಲಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಗಾಯಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಒರಿಸಿ, ನಸರಮೃತ ಮನೆಯಿಂದ ಟಿಂಕ್ಟ್‌ರ್ ತಂದು ಹಚ್ಚುವವರೆಗೆ ಬ್ಯಾಯಿತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರು ತಂಗಿಯಿರು ಸುತ್ತು ನಿಂತು ತಮಾಫೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ಅವನಿಗೇ ಅಭಾಸಾನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನಿನಗೂ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೇ ಆ ಬೇಮಾನಿ ನಿಲ್ಲಿಸ್ತಾನೆ ಅಂತ ಕಾಣ್ಣತ್ತೆ. ಕವ್ಯಗಳು ಬಂದೇ, ಏರಡೆ, ನನಗೆ ಜೀವನಾ ಪೂರ್ವಿ ಈ ತಲೆನೋವೇ. ಆ ತಾಯಿ ಯಾವತ್ತು ಇದರಿಂದ ಪಾರುಮಾಡ್ದಾ ಹೋ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಮೂಗನ್ನ ಶೀಲೆಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕಿಹರಿಯುತ್ತು.

ಎರಡುಗಂಟೆಯ ಸೈರಾನ್ ಕೂಡಿದ್ದ ಅಪ್ಪು ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಹೊಕೀಲಿನ ಮೆಟ್ಟಲನ್ನು ಹತ್ತುಲಾಗೆ ಏರಡುಮಾರು ಸಲ ಎಡವಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ಡರು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅವರ ಬ್ಯಾಗ್ ಶುರುವಾಯಿತು. ಕೈಯನ್ನು ಉಂಟಿ ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿ ಉಗಿಗೆ ಬಂಡಕೂಡಲೇ ಗೋಡೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಅವನ ಬೆಂಬಿಗೆ ಬಂದು ಒದ ಬಿತ್ತು. ‘ಅವನನ್ನ ಯಾಕೆ ಹೊಡಿತೇಯಾ?’ ಎಂದು ಬುಸುಗುಟ್ಟಿತ್ತು ಅಮೃತ ಎದ್ದುಬಂದಾಗ, ಅವಳಿಗೂ ಏಟುಬಿತ್ತು. ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ಅರಚನತ್ತ ಅಮೃತ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ಡಳು. ಹಿಡಿತಕ್ಕ ಸಿಗಿದ ಕೋಣೆಯಾಗಿಯಂತೆ ಕೋಣೆಯೋಳಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಓಡಿದಳು. ಹಿಡುಗಡೆ ಒದ್ದು ಅವಳನ್ನು ಬೀಳಿಸಿ ಅಪ್ಪು ಹೊಡೆಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಡೆತ ಬ್ಯಾಗ್. ಯಾವುದೂ ನಿಷ್ಲೇಶಿ. ತಡೆಯಲು ಹೋದ ಮತ್ತುಳಿಗೂ ಒದೆತಗಳು ಬಿಡ್ಡವು. ಪೆಟ್ಟಿ ಬಿಡ್ಡದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ ತುಟಿ ಬಾತುಕೊಂಡಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ನಡುಗುತ್ತಾ ಜೋರಾಗಿ ಅರಚಿದರು. ‘ಮನೆ ಏನೋ ಇದು? ಥೂ, ಒಳೆ ನರಕ’ ಎಂದು ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಉಗಿದು ಅಪ್ಪ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಳಿದ್ದ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಸಾರನ್ನು ಸುರಿದು ಕಲಿಸಿ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ಪು ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಮೃತ ಕೊಟ್ಟಳು. ತಮ್ಮಂದಿರು, ತಂಗಿಯಿರು ಉಟ್ಟ ಮಾಡಿದಕೂಡಲೇ ನಿದ್ದೆಹೋದರು. ಮುತ್ತುಸಾಮಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆತ್ತುರ ಬರೆದು ಅಭಾಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಿದ್ದ.